

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

9. De colloquio Domini cum Samaritana. Ioan. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

DE VITA CHRISTI DOM. 3. 7

ignorantia & simplicitate potius quam ex
malitia & proteruita in aliqua re diuinum
honorem lædunt.

MEDITATIO IX.

*De colloquio Domini cum Samaritana
Ioan. 4.*

IESVS fatigatus ex itinere sedebat sic supra
fontem sub horam sextam, id est, circa me-
ridiem. Considera, Iesum benedictum per
montes & valles à mane vsque ad meridiem
sine cibo & potu quærentem errantem o-
uiculam, vt eam deducat ad ouile, ac tan-
dem more hominũ de via fessorum sede-
re supra fontem, vt ibi tanquã peritus au-
ceps verborum suorum reti aucupetur au-
culas ratione præditas, vnaque capta, ea
duce vtatur ad alias in rete illiciendas. 2.
considera eũ sedere sic, id est, in terra, qui se-
det supra Cherubinos: sedere supra aquas
mortuas, vt cõmutaret eas in aquas viuas,
ad quas per Prophetam omnes inuitauit,
dicentem, *Omnes sitientes venite ad aquas.*
supra puteum profundum quasi super no-
uam cathedrã, vt patefaciat noua & pro-
funda mysteria scripturarum.

Venit

2. *Venit mulier de Samaria haurire aquam, cui dixit: Da mihi bibere: Discipuli enim morantur in urbem ut cibos emerent. Considera, admiranda Dei iudicia, & quam verè dixerit Apostolus. Non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei* Mulier enim hæc neque quærebat Christum, neque curabat ad salutem, minus volebat, & tamè diuina pietas eius est miserta, liberans eam à peccatis, & similem efficiens Apostolo, utpote quæ Samaritanis Christum annunciauit 2. considera, eum qui venerat ad dandum verum potum, postulare bibere, ac debat nimirum desiderio, non iam extinguendi sitim corporis, sed cordis, hoc est animam illam conuertendi. Nec enim legitur, eum postea bibisse. Parui faciebat Dominus lassitudinem suam, & sitim pluris æstimabat animæ salutem, quam potum aquæ, 3. Considera, tunc potum petere nobis Dominum, quando interna inspiratione nos impellit, ut relictis peccatis conuertamur ad se fontem aquæ viæ salutis in vitam æternam.

Rom

9.

1. *Quomodo, ait, mulier, tu cum Iudæis bibere à me Samaritana poscis? Tum Iesus. Si scires, quis poscat, forsitan petisses ab eo aquam viuam. Considera Christum ex habitu à Samaria*

Samaria
sivelim
vri debet
stiani.
nos etia
sidera s
materia
doceret
catorer
di de ta
quod ei
jim qu
iute spi

hy
viuam
non sit
aquam
latim
enim
dicat.
effect
& salu
anim
gnora
tefac

Samaritana agnitum Iudæū, vt discamus, sivelimus imitari Christū nos eo habitu vti debere, quo cognoscamur esse Christiani. Turpe est enim honestate habitus nos etiam à Turcis & Iudæis vinci. 1. Considera sapientiam Christi sensim ab aqua materiali transeuntis ad spirituales, vt doceret nos, cum volumus cōuertere peccatorem, opportunitatē venari loquendi de tali materia, & primum loqui de eo quod eius professioni conuenit, & pedetēsim quasi aliud agendo in sermonē de salute spirituali delabi.

II. P A R S.

DOMINE ait mulier, puteus altus est, nec hydriam habes, vnde ergo habes aquam viuam? Respondit, qui biberit ex mea aqua, non sitiet in æternum. Tum illa. Da mihi hanc aquam. Cōsidera, qua arte Dominus paulatim cor durum mulieris emolliat primo enim se magnum aliquem virum esse indicat. 2. promittit aquam viuam. 3. exponit effectus aquæ, quod sitim perpetuo tollat & saliat in vitam æternam, id est, viuificet animam. O raram liberalitatē Christi, ignorantibus viuam gratiæ suæ aquam patefacientis, ac non petentibus etiam offerentis.

rentis, nec mirum. Inam diuinæ bonitatis fons est sui ipsius diffusius, & ideo quare hortos, in quos donorum riuos effundat, & cōsidera aquam huius mundi significare opes, honores, & voluptates seculi, que non possunt extinguere sitim, sed augere potius. Aquam verò Christi, designare gratiam Dei & bona cœlestia, quæ vere sitim nostram explent, & extinguunt.

2. *Vade, inquit Iesus, voca virum tuum. Tu mulier, non habeo virum. At Iesus, quinquaginta habuisti, & quem habes tuus non est. Tu illa. Video, quia Propheta es tu.* Considera Dominum nō ante se voluisse manifestare illi, quam confessa esset, virum suum nō esse, cū quo habitaret, ac proinde se peccatricē esse. Neminē enim gratiæ suæ participem facere solet, nisi prius se humiliter & peccata sua confiteatur. 2. considera, quia mulier proculdubio hac confessione suam multū tribuerit, quo modo à cœlesti medico mox fuerit adiuta & curata; benignus enim confessionem eius cōfirmavit, & bene collaudavit, quod verè dixisset. Honorifica enim res est apud Deum peccati confessio, & laudē potius, quam pœnam meretur. 3. considera, quo modo post expiata humili cōfessione crimina, aqua viua ante ob-

te oblata
vivi font
nō enim
phetam
Messiæ a
Cum n
vni Iesus
mulier re
tura se v
vni sunt e
quomod
verbis C
& capi a
adhuc, c
cum que
lam ven
Quid hi
ret, & o
portaret
qui loqu
so dato,
nis accen
hydria,
pulum e
ctum es
iam bib
rat, vt d

te ob-

te oblata ex anima illa scaturiat & sensum viui fontis instar in cœlum ascendebar, nō enim vocat amplius Iudæum, sed Prophetam, loquitur de adorando Deo, de Messia aduentu.

Cum mulier dixisset, scio quia Messias veni. Iesus ait. Ego sum, qui loquor tecum. Sic mulier relicta hydria abiit in urbem, nuntians se vidisse Messiam. Discipuli autem mirati sunt eum cum muliere locutū. Cōsidera, quomodo sylvestris hæc ouicula paulatim verbis Christi emollita patiatur se tangi & capi à suo pastore. Ignara enim licet adhuc, quis sit, incipit in eum credere, cumque amare; & ideo dicit se scire Messiam venturum, & optare ab eo doceri. Quid hic restabat, nisi vt pastor se proderet, & ouiculam in humeros reiectam deportaret ad ouile. Dixit ergo ei. Ego sum, qui loquor tecum. 2. considera, hoc responso dato, tantum ignem in pectore mulieris accensum, vt ardoris impatiens, oblata hydriæ, aufugerit in urbem, quo totū populum eodem igne accenderet, sicut & factum est. Nec mirū est hydriæ oblitā, quia iam biberat, iam sitim perfectè restinxerat, vt discas & tu deserere hydriam carnalium

3.

lium cupiditatum, si velis aliis viam salutis ostendere. 3. considera. Apostolos multos, Christum loqui cum muliere, quod beatus ait, ut doceret in primis religiosos & clericos, raro loqui cum mulieribus, & solum paucis verbis, nec sine comite.

MEDITATIO X.

De principio Predicationis Christi.

Matt. 4. Marc. 1. Luc. 4.

1. **I**ESVS relicta civitate Nazareth venit in civitatem Capharnaum Galilee metropolitanim. Considera cur Iesus patriam suam deserat nempe ut doceret si libere velim aliis annuntiare veritatem, debere ex nos omnem inordinatum erga parentes cognatos affectum deinde munere predicandi fungi, ubi spes est uberioris fructus ut erat in alia urbe populosa. Tertio, consideret modum in persecutione servandum ut scilicet non temere nos periculis exponamus, sed fugiamus cum Christo, quia patria non erat receptus. 2. considera. Iesus non inchoasse predicationem in Ierosolymis apud principes, sed apud populares Galilaeos, ut doceret non esse ambiendas cathedras celebres, sed vnum